

Lucie a světlo pravdy

Anežka odcházela ze školky domů s maminkou a v ruce třímala dva balíčky bonbonů. Dneska totiž měly svátek dvě její kamarádky ze školky – Lucky – a od obou všechny děti dostaly sladký dáreček.

„Říkali jste si ve školce něco o svátku svaté Lucie?“ ptala se maminka.

Anežka zakroutila hlavou. „Ale kluci se holkám posmívali, že prý Lucie noci upije.“

„No, to se říká,“ přikývla maminka. „Lucie noci upije, ale dne nepřidá. Ode dneška totiž sluníčko zachází o trochu později, jenže si zase ráno trochu déle přispí. Noc přijde později, ale den se neprodlouží.“

Dnes už se tento svátek moc neslaví, ale moje maminka mi vyprávěla, že za jejího mládí se vždycky pár lidí z okolí o svátku svaté Lucie převléklo za lucky do bílých šatů, obcházeli domácnosti a kontrolovali, jestli mají už hospodyňky uklizeno na svátky. Dětem rozdávali dobroty. Ten den býval zákaz domácích prací, a tak lucky taky kontrovaly, jestli náhodou někdo doma nepracuje. A když ho přistihly při práci, udělaly mu nějakou zlomyslnost, třeba rozfoukaly peří po místnosti. A někde zas holky oblečené za lucky chodily do hospod, kde dělaly nepříjemnosti mužům, kteří tam seděli.“

„Jaké nepříjemnosti?“

„No, třeba jim pomazaly hlavu hořčicí, posypaly jim hlavu moukou nebo je různě pošuchovaly. A taky dřív lucky trestaly děti. Chodily s maskami, někde dokonce s ptačími zobáky, a strašily děti, aby byly hodné a o adventu se poslušně postily.“

„Postily? Co to znamená?“ nechápala Anežka.

„Církev stanovila, že je pro lidi dobré, když se některé dny v roce budou postit, nebo se taky říká *držet půst*. Znamená to, že máš méně jíst a máš si něco odříct, třeba sladkosti nebo nějakou zábavu. A taky se máš víc soustředit na to, abys udělala něco dobrého navíc. Chceš ještě něco vědět o Lucii?“

Svatá Lucie žila už hodně dávno, někdy kolem roku 300 na Sicílii. Chtěla svůj život zasvětit Bohu, ale její nemocná maminka chtěla, aby se vdala. Za ženicha jí vybrala bohatého muže, který byl pohanem a víru v Boha odmítal. Když ale jednou Lucie

přivedla maminku k hrobu svaté Agáty a modlila se za její uzdravení, maminka se zázračně uzdravila a dovolila Lucii, aby od té doby celý svůj život věnovala ve službě Bohu. Věno, tedy peníze, které rodiče nevěsty šetřili, aby je darovali nevěstě, Lucie rozdala chudým. Odmítnutý ženich se však moc zlobil a snažil se Lucii dostat k soudu a odsoudit ji za křesťanství, které bylo v té době zakázáno. Kvůli její víře a touze oddat se Bohu ji chtěli ponížít a potrestat, Bůh však Lucii zázračně chránil přede vším, co si na ni její pronásledovatelé nachystali.

Svatá Lucie se rozhodla pro přátelství s Bohem, i když ji to stálo život. Dnes se za nás Lucie v nebi přimlouvá, kdykoli se potřebujeme správně rozhodnout. Můžeme ji prosit o přimlovu u Boha, aby dal naší mysli světlo, díky kterému lépe uvidíme a lépe se rozhodneme. I její jméno totiž v latině znamená *světlo*."

*Svatá Lucie,
pomáhej nám, abychom měli v srdci vždycky světlo,
které nám bude ukazovat pravdu
a povede nás ke správným rozhodnutím.*

Do čeho bys v životě potřeboval/a vnést více světla?

Napiš do okýnek, v čem se potřebuješ umět lépe rozhodovat nebo v čem by sis
přál/a mít více jasno. Popros svatou Lucii o pomoc.

